

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7993/2547

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสาโรชหรือสาโรจน์หรือโรจน์ พรหมมาหรือพรหมมาจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 357

ย่อ / หลักกฎหมาย

บ้านของจำเลยไม่ได้มีสภาพเป็นอู่ซ่อมรถจักรยานยนต์ แต่ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นบ้าน จำเลยกลับพบรถจักรยานยนต์ถึง 3 คัน แต่ละคันมีลักษณะถูกถอดชิ้นส่วนออกจนไม่สามารถขับได้ ทำให้เห็นได้ว่ากรณีไม่น่าจะเป็นเพียงจำเลยซ่อมรถจักรยานยนต์ให้เพื่อนตามที่จำเลยกล่าวอ้าง การที่จำเลยรับรถจักรยานยนต์ของกลางไว้แล้วถอดรื้อชิ้นส่วนของรถจักรยานยนต์ของกลางออกจนรถไม่สามารถใช้ขี่ได้ พฤติการณ์น่าเชื่อว่าจำเลยกระทำการดังกล่าวโดยรู้ว่ารรถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานรับของโจร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 67, 102 พ.ร.บ. อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 ป.อ. มาตรา 32, 33, 91, 334, 335, 357 ระบุว่ายาเสพติดให้โทษและอาวุธปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่ปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (เดิม), 67 (เดิม) พ.ร.บ. อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคหนึ่ง ป.อ. มาตรา 357 วรรคแรก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องในความผิดข้อหา รับของโจร รวมลงโทษจำคุกมีกำหนด 1 ปี 6 เดือน นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ระหว่างที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นบ้านจำเลย พบรถจักรยานยนต์ของนายพงษ์ศักดิ์ พักอ่อน ผู้เสียหาย ซึ่งถูกคนร้ายลักไปอยู่ในบ้านของจำเลยในลักษณะที่ไม่มีแผ่นป้ายทะเบียน และชิ้นส่วนบางอย่างของรถจักรยานยนต์ถูกถอดออกจนไม่สามารถขับได้ ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า จำเลยกระทำความผิดฐานรับของโจรหรือไม่ เห็นว่า บ้านของจำเลยไม่ได้มีสภาพเป็นอู่ซ่อมรถจักรยานยนต์ แต่ขณะที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นบ้านจำเลยนั้นกลับพบรถจักรยานยนต์ถึง 3 คัน แต่ละคันมีลักษณะถูกถอดชิ้นส่วนออกจนไม่สามารถขับได้นั้น ทำให้เห็นได้ว่ากรณีไม่น่าจะเป็นเพียงจำเลยซ่อมรถจักรยานยนต์ให้เพื่อนตามที่จำเลยกล่าวอ้าง ดังนั้น การที่จำเลยรับรถจักรยานยนต์ของกลางไว้แล้วถอดรื้อชิ้นส่วนของรถจักรยานยนต์ของกลางออกจนรถไม่สามารถใช้ขี่ได้เช่นนี้ พฤติการณ์น่าเชื่อว่าจำเลย

กระทำการดังกล่าวโดยรู้อยู่ว่ารถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานรับของโจร ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานรับของโจรนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

ทวิวัฒน์ แดงทองดี · โนรี จันทรินทร์ · จิระ โชติพงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7993/2547>